

Бусилково и минекшево.
Чи си накыти двѣ кыткы:
Една-та кытка за пейж,
Друга-та кытка за Петра;
Тя му кыткж-тж подаде,
И на Петра си думаше:
„Петреле, ты мое любе,
Петреле згодениколе,
Земи Петре тжсь кытка,
Се на чело-то си ъж носи.
Кога си на пхть идешь.
До срѣдъ пхтя стигнешь,
Като си за мень наумишь,
Ты си кыткж-тж поглѣдни.
Ако е кыткж весела,
Весела не извѣнала,
Знай че съмь и азъ весела;
Ако ли кытка-та повѣне,—
Ты вече мысли за мене.“
Не са ъе минало много,
Татари-тѣ село бастисватъ,
Хубава Станкж открадватъ.

